EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

A7-0216/2012

26.6.2012

BETÆNKNING

om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012–2015
(2012/2043(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Marit Paulsen

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 15

UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED 20

UDTALELSE FRA UDVALGET FOR ANDRAGENDER 26

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET 30

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015 (2012/2043(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. januar 2012 om EU's strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015 (COM(2012)0006),

– der henviser til artikel 7 og 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til sin beslutning af 12. oktober 2006 om en EF-handlingsplan for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010[1],

– der henviser til sin beslutning af 22. maj 2008 om en ny dyresundhedsstrategi for Den Europæiske Union 2007-2013[2],

– der henviser til sin beslutning af 6. maj 2009 om forslag til Rådets forordning om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet[3],

– der henviser til sin beslutning af 5. maj 2010 om evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010[4],

– der henviser til sin beslutning af 12. maj 2011 om antibiotikaresistens[5],

– der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om EU's landbrug og den internationale handel[6],

– der henviser til sin skriftlige erklæring nr. 0049/2011 af 15. marts 2012 om fastlæggelse af en maksimal transporttid på otte timer for slagtedyr i Den Europæiske Union[7],

– der henviser til sin skriftlige erklæring nr. 0026/2011 af 13. oktober 2011 om styring af hundebestanden i Den Europæiske Union[8],

– der henviser til Rådets (landbrug og fiskeri) konklusioner af 29. november 2010 om hundes og kattes velfærd,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. november 2011 om en handlingsplan for den voksende trussel fra antimikrobiel resistens (COM(2011)0748),

---

[1] EUT C 308 E af 16.12.2006, s. 170-178.
[2] EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 89-98.
[3] EUT C 212 E af 6.5.2009, s. 326-346.
[4] EUT C 81 E af 15.3.2011, s. 25-32.
[5] Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0238.
[6] Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0083.
[7] Vedtagne tekster P7–TA(2012)0096.
[8] Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0444.

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. november 2011 om virkningen af Rådets forordning nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport (COM(2011)0700),

– der henviser til videnskabelig udtalelse af 2. december 2010 fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) om dyrevelfærd under transport[1],

– der henviser til videnskabelig udtalelse af 13. december 2011 fra EFSA om vejledning til risikovurdering af dyrevelfærd[2],

– der henviser til definitionen af dyrevelfærd[3] fra Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE),

– der henviser til de 12 yderligere principper og kriterier for god praksis for dyrevelfærd udviklet af Welfare Quality-projektet[4],

– der henviser til Rådets afgørelse 78/923/EØF af 19. juni 1978 om indgåelse af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt[5],

– der henviser til den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr[6],

– der henviser til forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes[7],

– der henviser til Rådets direktiv 1999/22/EF af 29. marts 1999 om hold af vilde dyr i zoologiske haver[8].

– der henviser til direktiv 2010/63/EU af 22. september 2010 om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål[9],

– der henviser til Kommissionens meddelelse om integrering af bæredygtig udvikling i EU's politikker: 2009-gennemgang af Den Europæiske Unions strategi for bæredygtig udvikling (COM(2009)0400),

– der henviser til Kommissionens meddelelse om mulighederne for dyrevelfærdsmærkning og etablering af et europæisk netværk af referencecentre til dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (COM(2009)0584),

– der henviser til forretningsordenens artikel 48,

---

1 EFSA Journal 2011; 9(1)1966.
2 EFSA Journal 2012; 10(1):2513.
3 OIE's zoosanitære kodeks vedrørende landdyr, artikel 7.1.1. (2011). http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.7.1.htm.
4 www.welfarequality.net/everyone/43395/7/0/22.
5 EFT L 323 af 17.11.1978, s. 12.
6 ETS 125 – Beskyttelse af kæledyr, 13.XI.1987.
7 EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.
8 EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.
9 EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33.

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og Udvalget for Andragender (A7-0216/2012),

A. der henviser til, at det er nødvendigt at have et højt dyrevelfærdsniveau, som er en del af den bæredygtige udvikling, for at beskytte dyresundheden og sikre produktivitet i EU, selv om det indebærer ekstra driftsomkostninger, der ikke kan fordeles forholdsmæssigt på alle led i fødekæden;

B. der henviser til, at den forringede sundhedstilstand i de voksende bestande af vilde dyr i de fleste medlemsstater kan forstærke overførslen af smitsomme sygdomme til husdyr, men også bringe folkesundheden i fare;

C. der henviser til, at EU's og de nationale regler om dyrevelfærd på grund af deres kompleksitet og forskellige fortolkninger skaber retlig usikkerhed og kan give producenter i visse medlemsstater en alvorlig konkurrencemæssig ulempe; der med hensyn til gennemførelsen af EU-lovgivningen henviser til, at manglende opfyldelse af krav, ikke-harmoniserede standarder og manglende lovgivningsmæssige milepæle virker konkurrenceforvridende og resulterer i ulige vilkår;

D. der henviser til, at nationale regler om dyrevelfærd ikke må være i modstrid med principperne for EU's indre marked;

E. der henviser til, at strategien for dyrevelfærd skal være baseret på solide forskningsresultater og bedste videnskabelige viden under hensyntagen til behovet for forenkling, omkostningseffektivitet, anvendelsesområde og sammenhæng med bl.a. miljø- og folkesundhedspolitikker;

F. der henviser til, at moderne forbrugere med rimelighed forventer, at husdyr er berettiget til de samme fornødenheder som mennesker: gode fødevarer, gode levevilkår og passende lægebehandling;

G. der henviser til, at dyrevelfærdsstandarder er af afgørende betydning for husdyropdræt i Europa, hvilket har en stigende konsekvenser for landbrugsbedrifternes konkurrenceevne;

1. bifalder den brede dyrevelfærdsstrategi for EU i 2012-2015;

2. minder om, at artikel 13 i traktaten er almengyldig og som sådan derfor ligeså vigtig som miljø- eller forbrugerbeskyttelse og på det juridiske område har forrang for alle politikker for det indre marked;

3. understreger, at dyrevelfærd er et komplekst og mangefacetteret problem, der påvirker internationale og nationale politikker og indeholder vigtige etiske, videnskabelige, økonomiske, kulturelle og politiske aspekter;

4. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at prioritere behandlingen af spøgsmålet om overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen;

5. glæder sig over, at strategidokumentet tegner en politik, hvor forbrugernes valgfrihed

stimulerer forbrugermarkedet for dyrevelfærdsprodukter og udnytter fællesmarkedets styrke til gavn for dyrevelfærd i landbruget;

6. beklager dybt, at nogle af aktionerne fra handlingsplanen for 2006-2010 ikke kunne gennemføres, og opfordrer Kommissionen til at tilpasse måldatoerne for de nye aktioner til de lovbestemte frister;

7. beklager dybt, at strategien ikke har fået den økonomiske opbakning, som Parlamentet anmodede om i sin beslutning af 5. maj 2010; opfordrer Kommissionen til at øge den økonomiske opbakning ved at genprioritere og ved at sikre en mere sammenhængende og bedre integration af dyrevelfærd på andre politiske områder i EU, f.eks. forbrugerpolitik, forskningsprogrammer og den fælles landbrugspolitik, alt efter hvad der er relevant;

8. glæder sig over Kommissionens reformforslag og dens engagement i dyrevelfærd; understreger betydningen af at bakke op om landmænd, der respekterer standarder og god praksis for husdyrhold og investerer i bedre landbrugsanlæg; understreger betydningen af en tilstrækkelig finansiering til den fremtidige fælles landbrugspolitik, eftersom der er behov for et budget, der er foreneligt med det ønskede ambitionsniveau;

9. understreger, at landmænd i dag står over for forskellige udfordringer, som f.eks. klimaforandringer, og skal opfylde utallige krav, hvoraf god dyrevelfærd blot er et; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre behørig politisk sammenhæng i overensstemmelse med artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;

10. opfordrer medlemsstaterne til at gøre mere effektiv brug af mulighederne for støtte gennem EU's fonde til udvikling af landdistrikterne og GD Forsknings syvende rammeprogram (2007-2013) til at fremme anvendt forskning og til at investere i innovative og moderne dyrevelfærdsløsninger; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge investeringerne i forskning og udvikling af nye dyrevelfærdsteknikker og -teknologier;

11. beklager, at strategien ikke udnytter mulighederne i politikkerne om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, grønne offentlige indkøb og virksomhedernes sociale ansvar til at tilskynde til dyrevelfærdsstandarder af højt niveau;

12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at være mere ambitiøs, hvad angår at inkludere og prioritere gensidighed med hensyn til dyrevelfærdsstandarder som et ikke-handelsmæssigt hensyn i sin handelspolitik og i forhandlinger om internationale, multilaterale og bilaterale handelsaftaler samt at fremme dyrevelfærd i tredjelande gennem anmodning om opfyldelse af tilsvarende dyrevelfærdsstandarder for importerede dyr og produkter, ledsaget af streng kontrol;

13. opfordrer Kommissionen til at evaluere og rapportere om dyrevelfærdsstandarder, der gælder i tredjelande, før der indledes forhandlinger om handelsaftaler; anmoder Kommissionen om også snarest muligt at gøre dette i forbindelse med lande, hvor handelsforhandlinger i øjeblikket er i gang;

14. opfordrer Kommissionen til fremover at afholde sig fra at fremsende frihandelsaftaler til Europa-Parlamentet, der ikke sikrer, at tilsvarende dyrevelfærdsbestemmelser gælder for

importprodukter som for europæiske produkter;

15. bifalder også Kommissionens hensigt om at undersøge, hvordan dyrevelfærd kan integreres bedre inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik;

16. opfordrer Kommissionen til at kræve af WTO, at ikkekommercielle interesser snarest indarbejdes i verdenshandelsstrategien for at undgå konkurrenceforvridninger mellem EU-lande, som skal overholde verdens strengeste standarder for dyrevelfærd, og tredjelande;

17. mener, at det bør være obligatorisk at oplyse over for forbrugerne, om et importprodukt eller et produkt, der indeholder et importprodukt, er fremstillet af dyr, som er opdrættet under forhold, der adskiller sig fra de forhold, der kræves i europæiske dyrevelfærdsbestemmelser;

18. beklager, at strategien ikke afspejler dyresundhedens betydning for dyrevelfærden og forbindelsen mellem dyresundhed og folkesundhed; opfordrer Kommissionen til at anvende princippet om "One Health" i forbindelse med denne strategi og sikre en effektiv koordinering med dyresundhedsstrategien, idet bl.a. god husdyrbrugspraksis medvirker til at forhindre spredning af sygdomme og undgå antimikrobiel resistens;

19. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 12. maj 2011 om antibiotikaresistens understregede behovet for at få et fuldstændigt billede af hvornår, hvor, hvordan og på hvilke dyr antibiotika faktisk anvendes i dag, og mener, at sådanne data hurtigst muligt bør indsamles, analyseres og offentliggøres af Kommissionen;

20. bemærker, at nødvaccination, og til tider forebyggende vaccination, er tilladt i EU, men at bestemmelser fortsat begrænser internationalt salg af produkter fra vaccinerede dyr; bemærker, at disse begrænsninger ikke tilstrækkeligt tager højde for den vaccinationsteknologi og de diagnosemuligheder, der er i fremmarch; anmoder Europa-Kommissionen om, hvor det er muligt, at ophæve handelsbegrænsende foranstaltninger, som unødvendigt begrænser brugen af vaccination;

21. opfordrer Kommissionen til at være tilstrækkeligt opmærksom på de sundhedsrisici, som vilde dyr udgør; mener, at en række nye smitsomme sygdomme er zoonotiske (og overføres mellem vilde dyr, husdyr og mennesker); anerkender, at handel med vilde dyr samt ændret arealanvendelse og forvaltning kan føre til nye eller ændrede forbindelser mellem mennesker, husdyr og vilde dyr, hvilket kan øge spredningen af sygdomme; understreger behovet for sammenhæng mellem dyresundhed, dyrevelfærd og handelspolitikker;

22. anmoder om, at Kommissionen inden 2015 udarbejder en rapport om vilde dyrs sundhedstilstand og risikoen for gensidig smitte af husdyr og mennesker;

23. opfordrer Kommissionen til aktivt og kontinuerligt at forbedre dyrevelfærdsbestemmelser inden for rammerne af forordning (EF) nr. 338/97[1] om beskyttelse af vilde dyr og planter (med senere ændringer)

[1] EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

24. påpeger, at EU's hunde- og kattebestand vurderes til at være på ca. 100 mio. dyr, og at der ikke eksisterer nogen EU-lovgivning om kæledyrs velfærd;

25. anmoder om at få udarbejdet en rapport om omstrejfende dyr med konkrete, etiske og bæredygtige løsninger for medlemsstaterne og at få en vurdering af et koordineret system til registrering og elektronisk identifikation af kæledyr tilføjet på listen over aktioner;

26. understreger, at tvungen identifikation af katte og hunde, sammenholdt med et effektivt og pålideligt registreringssystem, skaber sporbarhed og er afgørende for en vellykket styring af dyresundhed og dyrevelfærd, hvilket bidrager til at fremme ansvarligt ejerskab og bevare folkesundheden;

27. anmoder EU og medlemsstaterne om at ratificere den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr og at gennemføre bestemmelserne heri i national lovgivning;

28. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage omfattende strategier til styring af hundebestanden, der omfatter foranstaltninger som f.eks. kontrol med hunde og lovgivning til bekæmpelse af grusomhed mod dyr, støtte til de veterinære foranstaltninger – herunder rabiesvaccination og sterilisation – der er nødvendige for at kontrollere antallet af uønskede hunde, og fremme af ansvarligt ejerskab af selskabsdyr, som der anmodes om i skriftlig erklæring 0026/2011, som Europa-Parlamentet har vedtaget;

29. opfordrer indtrængende Kommissionen til i sin undersøgelse i 2014 vedrørende hundes og kattes velfærd, når de er genstand for handel, at anbefale konkrete løsninger for at forhindre, at hunde og katte bliver avlet og handlet på en måde, som sandsynligvis vil forårsage velfærdsproblemer;

Håndhævelse først og fremmest

30. deler Kommissionen synspunkt om, at der i dag fortsat er mangler med hensyn til opfyldelse af dyrevelfærdsregler til trods for de fremskridt, der er opnået på flere områder; minder Kommissionen om, at selvom den nugældende lovgivning om dyrevelfærd allerede i stor udstrækning er tilstrækkelig, har lovgivningen ikke været anvendt i den ønskede udstrækning i alle medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at lovgivning om dyrevelfærd overholdes i alle medlemsstater;

31. beklager, at Rådets direktiv 1999/22/EF[1] om hold af vilde dyr i zoologiske haver syv år efter sin fulde gennemførelse stadig ikke er blevet fuldt ud gennemført i alle medlemsstater; gentager, at forholdene og velfærden for dyr, der holdes i zoologiske haver, specifikt er fastlagt i dette direktiv og bør håndhæves;

32. bifalder Kommissionens "Foretrukne adfærdskodeks for zoologiske haver" og anmoder om, at Kommissionen i denne kodeks medtager vejledning om bedste praksis vedrørende den bedste måde at holde vilde dyrearter i fangenskab på;

33. mener, at et område, hvor der er behov for bedre håndhævelse, er dyretransport, som, selvom den svarer til blot et meget begrænset tidsrum af et dyrs liv, skal forbedres i lyset

[1] EFT L 94 af 9.4.1999, s. 24.

af de videnskabelige data, der er indsamlet af EFSA som krævet i forordning (EF) nr. 1/2005[1];

34. understreger, at hele den eksisterende dyrevelfærdslovgivning bør gennemføres og overholdes i alle EU-medlemsstater; mener imidlertid, at manglende overholdelse ikke bør hindre ny lovgivning på områder, hvor lovgivningen har brug for ajourføring i lyset af ny forskning eller i tilfælde, hvor der er huller;

35. minder om, at der er ubalance i fødekæden, som stiller den primære producent ufordelagtigt, og at denne situation virker begrænsende for investeringer i dyrevelfærd på bedriftsplan;

36. understreger de udgifter, der er afholdt af producenter, og muligheden for tab af konkurrenceevne som følge af vedtagelse af nye og ændrede dyrevelfærdsstandarder; bemærker, at det ofte er tilfældet, at disse udgifter ikke afspejles i den pris, som landmændene modtager;

37. glæder sig over forslaget om at oplyse forbrugerne bedre om de eksisterende EU-regler for dyrebeskyttelse; opfordrer Kommissionen til i højere grad at inddrage landmændene i forskningsprojekter og kampagner; understreger nødvendigheden af at gøre forbrugerne bevidste om meromkostningerne ved en bedre dyrebeskyttelse og fordele disse omkostninger mere ligeligt over fødevarekæden;

38. opfordrer Kommissionen til, hvor der er tydelige videnskabelige beviser for dyrevelfærds- og dyretransportproblemer, at vedtage eller indføre nye politikinstrumenter til løsning af disse problemer, under hensyntagen til en bedre fordeling af dyrebeskyttelsesomkostningerne i hele fødevarekæden; mener, at disse instrumenter kunne omfatte artsspecifik lovgivning, resultatbaserede dyrevelfærdsindikatorer og kriterier forbundet med et risikovurderingssystem ligesom på fødevaresikkerhedsområdet;

39. understreger nødvendigheden af at implementere berettigede lovgivningsmæssige milepæle i partnerskab med alle interessenter i en overgangsperiode i forbindelse med en fremtidig dyrevelfærdslovgivning;

40. opfordrer til skabelse af et nyt system af omfattende tidlig indgriben for at sikre overholdelse; understreger, at der tidligt bør findes frem til medlemsstater, som kæmper for at overholde tidsfristen, gennem en ny procedure, som kræver tæt samarbejde med Kommissionen; foreslår, at der oprettes fora for bedste praksis for at gøre det muligt for Kommissionen, medlemsstaterne og relevante interessenter at udveksle oplysninger om den bedste måde, hvorpå disse tidsfrister kan overholdes, at medlemsstaterne udarbejder en gennemførelsesplan med milepæle og mål, der fører frem til tidsfristen i faser, og at en undersøgelse iværksættes for at identificere de muligheder, som de europæiske myndigheder har for at sikre fuld overholdelse af lovgivningen om dyrevelfærd;

41. understreger, at Kommissionen og navnlig Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret skal have tildelt flere midler, i overensstemmelse med EU's budgetanbefalinger og budgetbeføjelser, for at føre tilstrækkelig tilsyn med de dyrevelfærdsinspektioner, der

[1] EUT L 3 af 5.1.2006, s. 1.

udføres af medlemsstaterne, hvoraf en del bør være uanmeldte kontroller, og tackle eventuelle overtrædelser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der er et tilstrækkeligt antal dyrevelfærdsinspektører med relevante kvalifikationer, med harmoniserede præstationsforanstaltninger på plads for at sikre ensartede kontroller i alle medlemsstaterne, samt at overveje at give producentorganisationerne større kompetence og flere beføjelser;

42. opfordrer EU's medlemsstater til at sikre, at brud på EU's dyrevelfærdsregler straffes effektivt og forholdsmæssigt, og at hver enkelt sanktion ledsages af omfattende information og vejledning fra de kompetente myndigheder, samt passende korrigerende foranstaltninger;

43. minder om Europa-Parlamentets modstand mod brug af privatansatte inspektionsassistenter (PIA) på slagterier for sektoren for rødt kød; mener, at hygiejneinspektionen i denne sektor skal udføres af uafhængige kødkontrollører;

44. bemærker den endelige frist, marts 2013, efter hvilken salg af ny kosmetik, der er afprøvet på dyr, ikke vil være tilladt; støtter denne tidsfrist og opfordrer Kommissionen til ikke at forlænge den;

45. minder om Kommissionens forpligtelse til, når der er rimelig grund til bekymring, at gennemføre kontrol af de nationale inspektioner vedrørende overholdelse af direktiv 2010/63/EU om dyreforsøg[1],

46. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at opmuntre til forskning i forsøgsmetoder, hvor der er behov for færre forsøgsdyr, og at fremme anvendelse af sådanne metoder, hvor det er muligt; opfordrer i den sammenhæng Kommissionen til at anerkende og gøre brug af det udvidede et-generationsforsøg under REACH;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at Horisont 2020-forskningsprogrammet indeholder relevante muligheder for forskning inden for bevarelse af biodiversitet, handel med vilde dyr, udvikling og godkendelse af ikke-animalske alternativer og konsekvensen af fremspirende teknologier;

48. opfordrer Kommissionen til at integrere dyrevelfærd som et mål i det kommende syvende miljøhandlingsprogram, så der navnlig sikres inkludering af strategier og aktioner, der sigter mod at begrænse antallet af dyr til forskning;

49. henleder opmærksomheden på den bekymring blandt de europæiske borgere, som er kommet til udtryk i deres andragender til Parlamentet, om misbruget af dispensationer fra slagtning uden bedøvelse i EU; finder det især bekymrende, at der er omfattende misbrug af den nuværende dispensation i forhold til slagtning med brug af bedøvelsesgevær i nogle af medlemsstaterne til skade for dyrevelfærd, landmænd og forbrugere; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde sin vurdering af mærkning af kød fra dyr, der er slagtet uden forudgående bedøvelse og til at fremlægge sin rapport før 2013, efter sit tilsagn om at foretage denne vurdering i 2011; understreger, at spørgsmålet om, at forbrugere ikke bliver informeret om, hvorvidt det kød, de køber, er fra dyr, der er slagtet

[1] EUT L 276 af 20.10.2010, s. 33.

uden bedøvelse, er et spørgsmål af stor offentlig interesse som følge af både gennemsigtighed og dyrs lidelser; understreger imidlertid, at mærkning ikke er et alternativ til tilstrækkelig håndhævelse, da mærkning kun kan tjene som vejledning for forbrugerne, hvis oplysningerne er verificerede og korrekte;

50. understreger behovet for at etablere mere effektive beskyttelsesforanstaltninger for dyr, der eksporteres fra EU til tredjelande med henblik på slagtning;

51. vurderer, at EU's lovgivning om dyrevelfærd skal ledsages af praktisk anvendelige og harmoniserede retningslinjer med henblik på at sikre ensartet anvendelse og gennemførelse af lovgivningen, som dækker f.eks. spørgsmål såsom egnethed til transport og tilvejebringelse af vand før og under transport, under hvile og på bestemmelsesstedet;

52. konstaterer, at eventuelle mangler i gennemførelsen hyppigt begrundes med, at lovgivningens krav ikke kan gennemføres i praksis;

53. understreger, at europæiske borgere regelmæssigt indgiver andragender til Parlamentet om medlemsstaternes manglende håndhævelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes[1];

54. minder Kommissionen og medlemsstaterne om deres forpligtelse som fastsat i forordning (EF) nr. 882/2004 til at fremlægge sammenlignelige oplysninger om dyrevelfærd; opfordrer Kommissionen til at træffe effektive foranstaltninger i tilfælde af manglende opfyldelse af kravene;

55. opfordrer alle større europæiske detailhandlere til gennem vedtagelse af en fælles offentlig erklæring at forpligte sig til kun at sælge produkter, som respekterer eller går længere end EU's dyrevelfærdslovgivning;

Kommunikation og uddannelse

56. fremhæver betydningen af, at oplysninger og uddannelse tilpasses og stilles til rådighed på regionalt og lokalt plan, ved f.eks. regionale workshopper og anvendelse af moderne teknologi, og at oplysninger om ny lovgivning og videnskabelige fremskridt når ud til alle personer, der håndterer dyr; minder om den rolle, som et EU-koordineret netværk af dyrevelfærdscentre skal spille i denne sammenhæng;

57. mener, at det europæiske netværk af referencecentre skal yde relevant, professionel og konsekvent støtte af høj kvalitet til medlemsstaterne og andre interessenter vedrørende bedste praksis i relation til dyrevelfærd;

58. opfordrer Kommissionen til at fremme eksisterende dyrevelfærdsretningslinjer og andre frivillige initiativer gennem udvikling af en webbaseret portal, hvorigennem sådanne dokumenter, når de er valideret, kunne indsamles og offentliggøres;

[1] EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

59. opfordrer medlemsstaterne til bedre udnyttelse af bestemmelserne for grænseoverskridende udveksling af viden om dyrevelfærd, opdrætssystemer og sygdomskontrol inden for rammerne af de EU-finansierede programmer for udvikling af landdistrikter og regional udvikling,

60. mener, at dyrevelfærdskrav bør gøres obligatoriske i de fremtidige programmer for udvikling af landdistrikterne; mener endvidere, at den europæiske merværdi af høj dyrevelfærd bør afspejles i samfinansieringssatserne;

61. minder Kommissionen om, at der er en sammenhæng mellem dyrevelfærd og producenters velfærd; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at investere i projekter til at forske i og udvikle metoder til at fremme velfærden blandt producenter, udvikle erstatningsydelser og forbedre sundhedsydelser til producenter;

Lovgivningsmæssig ramme

62. bifalder inddragelsen af en lovgivningsmæssig EU-ramme for dyrevelfærd i strategien som foreslået af Parlamentet og opfordrer Kommissionen til at fremlægge sit forslag sammen med revisionen af direktiv 98/58/EF, planlagt til 2013; mener, at en lovgivningsmæssig EU-ramme skal være tydeligt formuleret efter forudgående høring af alle interessenter, skal fokusere på både input og udbytte samt resultere i bedre dyrevelfærd;

63. påpeger, at en sådan rammelov bør være et redskab til forenkling og strømlining af eksisterende dyrevelfærdslovgivning; bemærker, at hovedformålet med rammeloven bør være at opnå bedre og mere fuldstændige niveauer for overholdelse af eksisterende dyrevelfærdslovgivning;

64. påpeger, at producenterne er overbebyrdet med administrative forpligtelser, og at denne EU-rammelovgivning ikke må gøre byrden endnu tungere i betragtning af bestræbelserne på administrativ forenkling;

65. minder om, at Parlamentet mener, at en sådan lovgivningsmæssig ramme skal være baseret på valideret forskning og erfaring og dække alle husdyrhold og forladte dyr, herunder omstrejfende husdyr; minder om, at Parlamentet for de arter af dyr, der er opdrættet til fødevareproduktion, har anmodet om yderligere udvikling af et Animal Welfare Quality-projektet med henblik på forenkling og praktisk anvendelse;

66. mener, at en lovgivningsmæssig ramme, der lægger sig tæt op af OIE's definitioner og henstillinger, vil styrke konkurrenceevnen for EU's opdrættere, dyreejere og kvægproducenter på det internationale marked, da det endvidere vil medvirke til at sikre retfærdig konkurrence på det indre marked;

67. mener, at den lovgivningsmæssige EU-ramme for dyrevelfærd bør etablere et fælles grundniveau for dyrevelfærd i hele Den Europæiske Union som en væsentlig forudsætning for, at der kan være fri og retfærdig konkurrence i det indre marked, både for indenlandske varer og for varer importeret fra tredjelande; mener dog, at medlemsstaterne og regionerne bør være i stand til at tillade individuelle producenter eller grupper af producenter at etablere frivillige systemer med mere dybtgående virkninger, samtidig med at

konkurrenceforvridninger undgås og EU's konkurrenceevne på internationale markeder beskyttes;

68. minder om, at Parlamentet vurderer, at en sådan lovgivningsmæssig ramme ikke skal forhindre producenterne i at indføre frivillige ordninger, der er mere vidtrækkende end EU-reglerne, og mener, at disse ordninger også skal være baseret på forskning og kunne fremmes ved hjælp af certificerede og sammenhængende mærker; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på sin meddelelse COM(2009)0584 ved at foretage en undersøgelse, om nødvendigt ledsaget af lovforslag, vedrørende mærkningsordninger i hele EU for kød og mejeriprodukter for at oplyse forbrugerne om den anvendte landbrugsmetode og deres indvirkning på dyrs velfærd for at opnå den maksimale effektive og konsekvente gennemsigtighed og kommunikation til forbrugerne;

69. mener, at den lovgivningsmæssige EU-ramme for dyrevelfærd skal omfatte:

a) en fælles OIE-baseret definition og forståelse af dyrevelfærd og generelle forskningsbaserede målsætninger

b) princippet om omsorgspligt for alle dyreejere og personer, der håndterer dyr, hvorimod ansvaret for omstrejfende dyr først og fremmest skal ligge hos ejeren og i sidste ende medlemsstaternes myndigheder på grund af de relaterede folkesundheds- og sikkerhedsrisici

c) oplysningskampagner og retningslinjer for ansatte i de offentlige myndigheder om, hvordan man skal indkredse dyrevelfærdsspørgsmål

d) et krav, når det er nødvendigt for at sikre kompetence – samtidig med at man anerkender færdigheder og viden, der allerede er opnået gennem praktisk erfaring eller uddannelse – hos enhver person, der håndterer dyr i forbindelse med deres erhverv, og tilstrækkelige uddannelseskrav for specifikke ansvarsområder inden for dyrevelfærd

e) en forpligtelse for medlemsstaterne til hvert andet år at indsende rapporter til Kommissionen om gennemførelse af EU's lovgivning om dyrevelfærd, herunder en køreplan for de følgende to år, og et krav for Kommissionen om hurtigst muligt at offentliggøre disse rapporter sammen med et resumé

f) effektive og rettidige foranstaltninger over for de medlemsstater, der ikke indsender rapporter eller opfylder deres forpligtelse til at foretage kontroller og inspektioner

g) oprettelse af et EU-koordineret netværk for dyrevelfærd, som baseret på erfaringer fra pilotprojekt X/2012 har til formål at understøtte oplysnings- og uddannelseskampagner, evaluere dyrevelfærdskrav på grundlag af de seneste forskningsresultater, som har været genstand for peer-review, og koordinere et EU-system med foreløbig prøvning af nye teknologier i overensstemmelse med eksisterende programmer, der fremmes af Kommissionen og dens agenturer og udvalg

h) en struktur for forskningsbaseret sektorlovgivning og ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger

i) en revideringsklausul med henblik på regelmæssig tilpasning af den lovgivningsmæssige ramme til nye forskningsresultater inden for rammerne af retssikkerheden og idet der tages højde for investeringernes økonomiske levetid;

70. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Dyrevelfærd i dag

Kommissionens meddelelse COM(2012)0006 om strategien for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015 hilses velkommen, navnlig da den indeholder så mange aspekter af Parlamentets beslutning af 5. maj 2010. Meddelelsen kan opfattes som en mulighed, der – hvis vi udnytter den fuldt ud – kan resultere i et gennemsigtigt og ensartet ækvivalent dyrevelfærdsniveau i EU.

Et højt dyrevelfærdsniveau er en del af den bæredygtige udvikling og vigtigt for at beskytte dyrenes sundhed, folkesundheden, produktiviteten og konkurrenceevnen i Europas sektor for husdyrhold. Imidlertid skaber de komplicerede europæiske og nationale regler om dyrevelfærd sammen med manglen på oplysninger retlig usikkerhed og virker konkurrenceforvridende som følge af manglende opfyldelse af krav og fastlæggelse af lovgivningsmæssige milepæle. Derfor er der behov for en ny strategi for dyrevelfærd, som skal være baseret på forskning og den erfaring, der er opnået i de seneste år, og hvor lovgivningen er let at forstå og kontrollere.

Komplicerede og forskellige regler om dyrevelfærd

Selv om der fortsat ikke findes lovgivning om specifikke aspekter af dyrevelfærd, f.eks. i forbindelse med kæledyr og malkekvæg, er der ingen generel mangel på dyrevelfærdsrelateret lovgivning i dag. Der er endvidere mange og forskellige gældende nationale retlige krav på nuværende tidspunkt. Der er ingen fælles definitioner, og de komplicerede regelsæt og krav er en hindring for forståelsen af god husdyrbrugspraksis for den enkelte person, der håndterer dyr, eller dyreejer. Derfor er dyrevelfærdskravene i EU i dag meget forskellige fra land til land og mellem dyrearter.

Manglende opfyldelse og håndhævelse

Derudover er manglende opfyldelse af kravene i visse dele af dyrevelfærdslovgivningen fortsat et stort problem til trods for de fremskridt, der er opnået på flere områder. De nuværende regelsæt med lange overgangs- og gennemførelsesperioder uden fastlæggelse af lovgivningsmæssige milepæle har resulteret i manglende opfyldelse af f.eks. Rådets direktiv 1999/74/EF om beskyttelse af æglæggende høner. Der er nu også en meget reel risiko for, at der vil opstå en lignende situation i forhold til Rådets direktiv 2008/120/EF om beskyttelse af svin og direktiv 76/768/EØF ("kosmetikdirektivet"). Et andet eksempel på manglende beskyttelse af dyrevelfærd ses i forbindelse med misbrug af dispensation til slagtning uden bedøvelsesgevær af religiøse eller rituelle hensyn, som medfører unødvendig lidelse for dyr, og som er misvisende for forbrugerne.

Det fremgår tydeligt, at Kommissionens kapacitet og midler ikke har været tilstrækkelige til at sikre reel håndhævelse af reglerne. Men Kommissionen selv skal også opfylde kravene. Nogle af aktionerne fra handlingsplanen 2006-2010, f.eks. de to rapporter om svin, er ikke færdiggjort. Derudover skal tidsfristerne for de nye aktioner tilpasses de frister, der er fastsat i

den eksisterende lovgivning[1].

Den nye strategi

Anvendelsesområde

Kommissionens brede tilgang hilses velkommen. Med en bred tilgang er der f.eks. mulighed for forbedring af kæledyrs velfærd, selv om vi ikke må glemme, at ca. 95 % af alle domesticerede dyr i Europa håndteres af landmænd - sammen med transportvirksomheder, inspektører, dyrlæger osv.

Det er imidlertid beklageligt, at Kommissionen ikke har inddraget forbindelsen mellem dyrevelfærd og folkesundhed. Tilgangen med "One Health" bør også gælde for denne strategi, idet god husdyrbrugspraksis i forhold til alle dyr - herunder kæledyr - er et værktøj til begrænsning af spredning af sygdomme og antimikrobiel resistens.

Politisk sammenhæng og koordinering af finansiering

En af de øvrige mangler i den nye strategi er det mangelfulde budget for de planlagte aktioner. I beslutningen af 5. maj 2010 anmodede Parlamentet udtrykkeligt om tilstrækkelig økonomisk opbakning til den nye strategi. Det er derfor af den største betydning, at Kommissionen med fokus på politisk sammenhæng yder en stor indsats for at øge støtten til dyrevelfærd i Europa.

Der skal f.eks. lægges større vægt på dyrevelfærd i EU's forbrugerpolitik, forskningsrammeprogrammer og fælles landbrugspolitik, hvor det er relevant (det vil naturligvis aldrig være relevant for den fælles landbrugspolitik at betale for katte og hunde i byområder). Investeringer i dyrevelfærd er omkostningskrævende, og derfor er det meget vigtigt at sikre, at bygninger, teknologier osv. er optimale, også mange år frem. Der er endvidere store ubalancer i fødekæden, som stiller den primære producent ufordelagtigt, og disse ubalancer begrænser anvendelsesområdet for investeringer i dyrevelfærd på bedriftsplan. Det skal der tages højde for i den nye strategi.

Det er endvidere værd at bemærke, at kravet om politisk sammenhæng er fastsat i artikel 7 i traktaten og ikke et egentligt politisk valg. Da det i artikel 13 i traktaten er fastsat, at EU og medlemsstaterne skal tage fuldt hensyn til dyrevelfærd, er det obligatorisk at overveje aktiviteter på andre politiske områder, som kan fremme dyrevelfærd og forhindre andre politikkers negative konsekvenser for dyr.

Det er derfor uhyre vigtigt, at Kommissionen fortsat sikrer, at spørgsmål om dyrevelfærd prioriteres i dens handelspolitik og bilaterale og internationale handelsaftaler, og at dyrevelfærd i tredjelande fremmes ved at kræve, at standarder, der svarer til EU-standarder,

---

[1] F.eks. er den 30. juni 2012 fastsat i direktiv 2007/43/EF om slagtekyllinger som tidsfrist for udarbejdelsen af en rapport om kyllingers velfærd, herunder udvikling af velfærdsindikatorer - ikke 2015 som foreslået i strategien.

[1] Dyrevelfærd henviser til den måde, hvorpå et dyr trives under de givne forhold. Et dyrs tilstand er god, hvis (i henhold til forskningsresultater) sundhedstilstanden er god, og dyret trives, er velnæret, beskyttet, kan udvise naturlig adfærd og ikke lider af ubehagelige tilstande som smerter, frygt og stress. God dyrevelfærdspraksis omfatter sygdomsforebyggelse og dyrlægebehandling, velegnede forhold, hensigtsmæssig forvaltning, god ernæring, human håndtering og human slagtning/aflivning. Dyrevelfærd henviser til dyrets tilstand. Den måde, hvorpå et dyr behandles, dækkes også af begreber som dyrepasning, husdyrhold og human behandling.

opfyldes for importerede produkter.

Dyrevelfærd i morgen

Videnskabelig forskning

På dyrevelfærdsområdet har der været fokuseret mere på forskning i de sidste 10 år, både i EU og andre lande, f.eks. i forbindelse med Animal Welfare Quality-projektet. De løbende forskningsresultater er det mest logiske grundlag for dyrevelfærdsstrategien og -lovgivningen. Det er vigtigt, at denne forskning anvendes i alle aspekter af dyrevelfærdspraksis, lige fra udvikling af ny teknologi og opbygning af bedrifter med foreløbig prøvning til overordnet tilsyn og kontrol af dyrevelfærd i Europa.

Håndhævelse

Som tidligere nævnt er det største problem i forbindelse med dyrevelfærd i Europa manglende opfyldelse og håndhævelse af lovgivningen. Ny lovgivning skal indeholde lovgivningsmæssige milepæle i overgangsperioderne for at give Kommissionen mulighed for at vurdere fremskridt i forbindelse med gennemførelse og træffe proaktive foranstaltninger, når der er behov for det. Det er ikke tilstrækkeligt bare at vente på, at der sker en overtrædelse, før sagen behandles i EU-Domstolen.

Derudover er der i forhold til dyr brug for en form for "FBI", som kontrollerer medlemsstaternes gennemførelse af deres egne inspektioner. Derfor skal Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret have tildelt yderligere midler for at kontrollere dyrevelfærdsinspektioner i medlemsstaterne og efterforske og sanktionere manglende opfyldelse. Det største ansvar for fuld håndhævelse ligger imidlertid hos medlemsstaterne, som skal sikre, at de har et tilstrækkeligt antal dyrevelfærdsinspektører, og at disse er velkvalificerede.

Et andet vigtigt værktøj er gennemsigtighed. Kommissionen og medlemsstaterne har allerede en forpligtelse som fastsat i forordning (EF) nr. 882/2004 til at fremlægge sammenlignelige oplysninger om dyrevelfærd i EU og offentliggøre disse oplysninger. I henhold til forordningen skal medlemsstaterne udarbejde flerårige kontrolplaner og indsende de pågældende rapporter til Kommissionen én gang om året. Tilsyneladende er forordningen ikke fuldt ud gennemført, og Kommissionen skal overveje, hvilke effektive foranstaltninger, der kan træffes for at løse problemet med manglende opfyldelse, f.eks. en ordning, hvor de pågældende personer identificeres.

Kommunikation

Et vigtigt element i forbindelse med at opnå en ensartet dyrevelfærdsstandard i EU er gennemførelse af eksakte, konkrete og omfattende uddannelser og formidling af oplysninger og retningslinjer, der når ud til de personer, som håndterer dyr dagligt. Disse oplysninger skal både omfatte lovgivning og den forskning, som lovgivningen er baseret på.

For at sikre, at de pågældende oplysninger er forståelige og tilgængelige for de personer, som håndterer dyr dagligt, skal oplysningerne tilpasses og stilles til rådighed på regionalt og lokalt plan. Et europæisk koordineret netværk af dyrevelfærdscentre kan spille en væsentlig rolle i denne sammenhæng.

Lovgivningsmæssig EU-ramme for dyrevelfærd

Kommissionen har inkluderet Parlamentets idé om en lovgivningsmæssig EU-ramme for dyrevelfærd i sin meddelelse. De grundlæggende rammer for en sådan lovgivning er klarhed, forenkling og praktisk anvendelighed på et videnskabeligt grundlag.

En sådan lovgivning vil endvidere virke fremmende for konkurrenceevnen, både på det indre marked og i handelen med tredjelande, og øge kvaliteten af animalske produkter. Med en ensartet og fuldt ud gennemført dyrevelfærdsstandard i Europa vil det formentlig være lettere for EU at kræve, at import fra tredjelande opfylder tilsvarende standarder.

Der er planlagt en gennemgang af Rådets direktiv 98/58/EF i 2013, og det vil være den perfekte lejlighed til at udvide, klarlægge og styrke direktivet gennem omdannelse til en lovgivningsmæssig ramme. Som Kommissionen har anerkendt i denne meddelelse er det vigtigt at fokusere på resultatbaserede foranstaltninger. Denne tilgang bifaldes i høj grad, men det er vigtigt at slå fast, at sådanne indikatorer skal anvendes til at supplere og ikke erstatte bestemmelser om velfærdsinput som kvaliteten af input. Input, f.eks. ordninger for bedrifter og tilstrækkelige pladsforhold, kan ikke ignoreres, da man ikke kan opnå gode velfærdsresultater, hvis disse forhold er utilstrækkelige.

En lovgivningsmæssig ramme skaber lige vilkår gennem en fælles definition og forståelse af dyrevelfærd. Den vil ligesom forordningen om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen (forordning (EF) nr. 178/2002) skabe et fælles grundlag. Det skal dog ikke forhindre producenter i at indføre frivillige ordninger, der er mere vidtrækkende end EU-reglerne, forudsat at disse ordninger også har et videnskabeligt grundlag.

Det er rimeligt at inkludere den globale definition af dyrevelfærd som beskrevet af OIE[1] i en lovgivningsmæssig ramme. Den bør også indeholde et princip om omsorgspligt ud over de generelle forskningsbaserede målsætninger. Det er af afgørende betydning, at der for alle dyr, som inkluderes i den lovgivningsmæssige ramme, er en fysisk eller juridisk person med ansvar for de pågældende dyr på hvert trin i kæden. I tilfælde af forladte dyr, herunder omstrejfende domesticerede dyr, ligger ansvaret hos medlemsstaternes myndigheder, da disse dyr også udgør en risiko ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt (f.eks. rabies).

Der bør være krav om kompetence for alle personer, som håndterer dyr i erhvervsmæssig sammenhæng, samt tilstrækkelige kvalifikationer, hvor det er relevant. Der bør være krav om en form for attest eller andet bevis på kompetence fra personer, f.eks. landmænd og virksomheder, der transporterer dyr, og som - uden de nødvendige erfaringer - ønsker at starte en virksomhed. Derudover skal der oprettes en ordning med tilladelse til opbygning eller genopbygning af bedrifter med foreløbig prøvning.

I lighed med kravet i kontrolforordningen ((EF) nr. 882/2004) bør medlemsstaterne være forpligtet til at indsende en årlig rapport til Kommissionen om gennemførelsen af den europæiske lovgivning om dyrevelfærd, herunder en køreplan for det følgende år. Kommissionen skal hurtigst muligt offentliggøre disse rapporter samt en rapport med et resumé af medlemsstaternes oplysninger.

Ansvaret for opfyldelse af kravene ligger primært hos medlemsstaterne, der skal pålægge sanktioner, som har en afskrækkende virkning og er effektive. Den lovgivningsmæssige

ramme skal endvidere indeholde værktøjer for at give Kommissionen mulighed for at træffe effektive foranstaltninger over for de medlemsstater, der ikke indsender rapporter eller opfylder deres forpligtelser.

Med den lovgivningsmæssige ramme skal der fastsættes betingelser for oprettelse af et koordineret netværk for dyrevelfærd. Netværket skal ikke erstatte eller udføre de samme opgaver, som allerede udføres af Kommissionen og dens agenturer, f.eks. EFSA. Netværket skal i stedet på grundlag af erfaringerne fra pilotprojektet i 2012 have en støttefunktion i forhold til formidling af oplysninger og uddannelse, evaluering af dyrevelfærdskrav på grundlag af de seneste forskningsresultater samt koordinering af et EU-system til foreløbig prøvning af ny teknologi.

Den lovgivningsmæssige ramme skal efterfølges af kategorispecifik eller vertikal lovgivning for at dække de områder, hvor der ikke er fastsat lovgivning, f.eks. i forbindelse med malkekvæg, kæledyr osv. Denne lovgivning skal også være forskningsbaseret og let at fortolke og anvende i praksis.

Det er endvidere vigtigt, at den lovgivningsmæssige ramme gennemgås jævnligt og tilpasses ny relevant forskning med garanti for retssikkerhed, alt sammen inden for rammerne af den overordnede målsætning om at modificere, forenkle og klarlægge kravene til dyrevelfærd i Europa.

5.6.2012

UDTALELSE FRA UDVALGET OM MILJØ, FOLKESUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED

til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015) (2012/2043(INI))

Ordfører for udtalelse: Kartika Tamara Liotard

FORSLAG

Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed opfordrer Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. minder om, at artikel 13 i traktaten er almengyldig og som sådan derfor ligeså vigtig som miljø- eller forbrugerbeskyttelse og på det juridiske område har forrang for alle politikker for det indre marked; understreger, at det deraf følger, at EU's strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd skal omfatte initiativer, aktioner og instrumenter, der omfatter dyrevelfærd på alle politikområder;

2. glæder sig over EU's strategi for dyrebeskyttelse og -velfærd for 2012-2015, men noterer med beklagelse, at sunde dyrs betydning for folkesundheden, som det fremhæves i konceptet "Animals + Humans = One Health" og sammenhængen mellem dyresundhed og dyrevelfærd, ikke fremgår af strategien;

3. beklager dybt, at Kommissionen ikke har fremsat et nyt lovforslag, der vil forbedre dyrenes velfærd i EU som led i denne strategi; anerkender, at bedre håndhævelse er et centralt element i en bedre dyrevelfærd i EU, men insisterer på, at der skal vedtages ny lovgivning for at forbedre de nuværende dyrevelfærdsstandarder;

4. understreger, at forbedret dyrevelfærd har positive følger for fødevaresikkerheden og giver økonomiske fordele i fødevarekæden;

5. glæder sig over inddragelsen af en EU-rammelovgivning for dyrevelfærd under forudsætning af, at de eksisterende nationale regler ikke udvandes som følge af en sådan rammelovgivning, og at der sker en omhyggelig vurdering af nærhedsprincippet; gentager,

at en sådan rammelovgivning bør baseres på opdaterede og validerede videnskabelige data og omfatte alle dyr, uanset om det er husdyr eller omstrejfende dyr samt vilde dyr i zoologiske haver og akvarier og invasive ikke-hjemmehørende arter; glæder sig endvidere over anerkendelse af nødvendigheden af at informere den brede offentlighed bedre om dyrebeskyttelse;

6. understreger, at det er nødvendigt at forbedre dyrevelfærden ved at fastholde og udvikle politikkerne og de lovmæssige standarder inden for husdyrbrug, transport af levende dyr (til eksport), beskyttelse af vilde dyr og planter og dyr, der anvendes til forskning og forsøg;

7. opfordrer Kommissionen til, hvor der er tydelige videnskabelige beviser for dyrevelfærds- og dyretransportproblemer, at vedtage eller indføre nye politikinstrumenter til løsning af disse problemer, såsom artsspecifik lovgivning og resultatbaserede dyrevelfærdsindikatorer og -kriterier forbundet med et risikovurderingssystem ligesom på fødevaresikkerhedsområdet under hensyntagen til en bedre fordeling af dyrebeskyttelsesomkostningerne i hele fødevarekæden, navnlig i forbindelse med malkekvæg, kødkvæg, kaniner, opdrættede fisk og transport af levende dyr; påpeger, at EFSA's videnskabelige udtalelse af 12.1.2011 bør anvendes i denne forbindelse

8. beklager, at strategien ikke tilskynder til høje dyrevelfærdsstandardniveauer ved at benytte mulighederne i politikkerne om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, grønne offentlige indkøb og virksomhedernes sociale ansvar;

9. understreger, at listen over aktioner i strategien skal omfatte:

– revision af forordning nr. 1/2005, herunder et forslag om at begrænse transport af opdrættede dyr til otte timer, som krævet i bl.a. skriftlig erklæring 49/2011 vedtaget den 15. marts 2011 og af mere end 1.100.000 underskrivere af ottetimers-andragendet og et reelt skridt i retning af en forenkling af de gældende lovregler og en nedbringelse af de administrative omkostninger med en tilsvarende fleksibilitet for de økonomiske aktører;

– et forslag til lovgivning om indførelse af et forbud mod kloning og markedsføring af produkter fra klonede dyr og disses afkom;

– - et lovforslag om indførelse af et forbud mod genetisk modificering af dyr og markedsføring af produkter fra genetisk modificerede dyr og disses afkom;

– et lovforslag om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kvæg og kaniner

– indførelse af bestemmelser om, at der på etiketten skal være oplysninger til forbrugeren om slagtemetoden for dyret;

– indførelse af EU-retningslinjer for eller gennemførelsesbestemmelser om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet;

– - gennemførelse af den europæiske erklæring om alternativer til kirurgisk kastration af svin;

10. mener, at den europæiske rammelov om dyrevelfærd bør beskæftige sig med spørgsmålet om omstrejfende dyr, som navnlig er et stort problem i EU's sydlige og østlige medlemsstater, ved at indføre effektive steriliseringsforanstaltninger; opfordrer EU og medlemsstaterne til at ratificere den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr;

11. mener, at den europæiske rammelov om dyrevelfærd bør indeholde foranstaltninger til løsning af problemet angående besiddelsen af vilde fugle fra fangst eller fra landbruget, der i visse medlemsstater anvendes som levende lokkeduer ved jagt af trækfugle under forhold, som er uforenelige med deres natur;

12. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at vedtage en EU-dækkende strategi for udvikling og anvendelse af alternative forsøgsmetoder uden brug af dyr i forbindelse med revisionen af EU-lovgivningen og indførelsen af nye teknologier, som f.eks. nanoteknologi og kloning; minder imidlertid om, at forbrugernes sikkerhed bør have førsteprioritet; støtter marts 2013 som den endelige frist, hvorefter salg af ny kosmetik, der er afprøvet på dyr, er forbudt, og opfordrer Kommissionen til hverken at forlænge denne tidsfrist elle at give dispensation herfra;

13. opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte relevante fastsatte strategier og forskningsfunktioner i EU's referencelaboratorium (Det Fælles Forskningscenter) for at identificere prioriterede områder for udskiftning af dyreforskningsteknikker, herunder ved identifikation af toksicitet for mennesker og smitteveje, og udvikling af humanrelevante in vitro- og computerstøttede sygdomsmodeller;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at Horisont 2020-forskningsprogrammet indeholder relevante muligheder for forskning inden for bevarelse af biodiversitet, handel med vilde dyr, udvikling og godkendelse af ikke-animalske alternativer og konsekvensen af fremspirende teknologier, som f.eks. men ikke udelukkende nanoteknologi og kloning;

15. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig undersøgelse af indvirkningen på dyrs og menneskers sundhed og på miljøet af de eksisterende ikke-bæredygtige metoder i den animalske landbrugsproduktion og til at sikre, at de planlagte synergier i den fælles landbrugspolitik, der indgår i strategien, medvirker til større støtte til bæredygtige produktionssystemer og forbedret dyrevelfærd og således også bidrager til at hindre spredningen af sygdomme og antimikrobiel resistens; opfordrer til anvendelse af erfaringerne fra praksis, hvilket bør omfatte en rapport, der evaluerer omfanget af rutinemæssig profylaktisk, ikke-terapeutisk anvendelse af antibiotika i landbruget samt de eksisterende systemer til overvågning af og rapportering om dette spørgsmål i alle EU-medlemsstater

16. opfordrer indtrængende Rådet til at sikre en væsentlig forbedring af dyrevelfærden gennem udvikling af landdistrikterne, navnlig ved at sørge for passende finansiering af betalingen for dyrevelfærd og ved at sikre, at alle programmerne for perioden 2014-2020 for udvikling af landdistrikterne indeholder dyrevelfærdsforanstaltninger;

17. understreger behovet for, at den fælles landbrugspolitik efter 2013 støtter de landbrugere, som anvender højere dyrevelfærdsstandarder end krydsoverensstemmelse, og træffer særlige foranstaltninger med henblik på, at EU's landbrug bevæger sig fra industriel

animalsk landbrugsproduktion til mere bæredygtige, miljøvenlige og humane former for dyreavl;

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende krydsoverensstemmelse som et værktøj til at forbedre håndhævelsen af EU's lovgivning om dyrevelfærd; mener i denne forbindelse, at alle EU's standarder om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, bør være indeholdt i krydsoverensstemmelsen, og at bøderne bør være store nok til at have en afskrækkende virkning;

19. understreger den tydelige forbindelse til dyrs sundhed, menneskers sundhed og beskyttelsen af miljøet og opfordrer Kommissionen til at integrere dyrevelfærd som et mål i det kommende syvende miljøhandlingsprogram, så der navnlig sikres inkludering af strategier og aktioner, der sigter mod at begrænse antallet af dyr til forskning, at beskytte vilde dyr, effektivt at beskytte og forbedre den biologiske mangfoldighed og fremme bæredygtige husdyrbrug;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at oplyse interessenterne om kravene i forbindelse med hold af vilde dyrearter i fangenskab og sikre effektiv anvendelse af et artsspecifikt berigelsesprogram, som sikrer passende mental og fysisk stimulering for at forbedre velfærden for de vilde dyr, som befinder sig i fangenskab; opfordrer til en hurtig og grundig gennemførelse af direktivet om zoologiske haver og til, at medarbejdere med ansvar for gennemførelsen og dyrlæger i zoologiske haver uddannes, så de opnår de nødvendige kvalifikationer.

21. støtter princippet om mærkning af fødevareprodukter, der overholder dyrevelfærdsstandarder, som er højere end lovens krav; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på sin rapport COM(2009)0584 ved at fremsætte lovforslag vedrørende mærkningsordninger i hele EU for kød og mejeriprodukter samt æg i forarbejdede produkter for at oplyse forbrugerne om den anvendte landbrugsmetode og dens indvirkning på dyrs velfærd for at opnå den maksimale effektive og konsekvente kommunikation til forbrugerne;

22. opfordrer Kommissionen til at indføre mærkning for kød fra slagtning uden bedøvelse;

23. anmoder Kommissionen om at påbegynde en bred informationskampagne rettet mod forbrugeren vedrørende EU-lovgivningen om dyrevelfærd samt om hele tiden at oplyse om de krav, der stilles til producenterne i EU, med henblik på at forbrugeren forstår de inducerede prisstigninger, at gøre producenternes bestræbelser mere synlige og forbedre produktionens værditilvækst;

24. minder om den rolle, som et EU-koordineret netværk af dyrevelfærdscentre kan spille ved at yde omfattende, professionel og konsekvent støtte af høj kvalitet til medlemsstaterne og andre interessenter vedrørende bedste praksis for dyrevelfærd;

25. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at prioritere behandlingen af spøgsmålet om overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen; opfordrer Kommissionen til i ethvert lovgivningsforslag på dette område at indføje en forpligtelse for medlemsstaterne til at udarbejde gennemførelsesplaner og sørge for systemer til tidlig identificering af medlemsstater, der har vanskeligheder med at overholde tidsfristerne, med mulighed for at

gribe ind, hvis delmålene ikke opfyldes;

26. opfordrer Kommissionen til at give dyrevelfærd høj prioritet i forbindelse med forhandlinger inden for WTO (Verdenshandelsorganisationen) og om bilaterale aftaler;

27. opfordrer Kommissionen til i forbindelse med de bilaterale handelsforhandlinger med tredjelande at kræve, at disse overholder EU-lovgivningen om dyrevelfærd i forbindelse med eksport af både levende dyr og kødprodukter til EU-markedet;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	30.5.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 33 –: 16 0: 11
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Inés Ayala Sender, Gaston Franco, James Nicholson, Justas Vincas Paleckis, Vittorio Prodi, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Alda Sousa, Bart Staes, Marita Ulvskog, Andrea Zanoni

10.5.2012

UDTALELSE FRA UDVALGET FOR ANDRAGENDER

til Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

om Den Europæiske Unions strategi for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2012-2015) (2012/2043(INI))

Ordfører for udtalelse: Victor Boştinaru

FORSLAG

Udvalget for Andragender opfordrer Landbrugsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at indarbejde følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. beklager, at der, selv om dyrevelfærdsdagsordenen er blevet fremmet gennem konkrete retsakter, stadig er for mange områder, hvor der ikke eksisterer nogen specifik EU-lovgivning;

2. understreger, at dyrevelfærd er et komplekst og mangefacetteret problem, der påvirker internationale og nationale politikker og indeholder vigtige etiske, videnskabelige, økonomiske, kulturelle og politiske aspekter;

3. henleder opmærksomheden på det stadig stigende antal andragender fra europæiske borgere fra alle medlemsstater, hvori der anmodes om, at målrettede og detaljerede bestemmelser for dyrebeskyttelse og -velfærd, især i dyreparker, -haver og zoologiske haver, strammes op med henblik på at lukke de talrige nuværende smuthuller;

4. glæder sig over Kommissionens mål om at undersøge mulighederne for at indføre en forenklet EU-lovgivningsramme, som omfatter dyrevelfærdsprincipper for alle dyr, der holdes som led i en økonomisk aktivitet, herunder i givet fald selskabsdyr; er imidlertid af den holdning, at det første skridt bør være at håndhæve overholdelsen af de gældende regler for dyrevelfærd, og understreger behovet for at gennemføre "lovgivningsmæssige milepæle" under overgangsperioden i forbindelse med fremtidig lovgivning om dyrevelfærd;

5. bemærker, at nogle europæiske borgere i deres andragender protesterer mod tyrefægtning og andre forestillinger, der udsætter dyr for unødig stress eller forårsager skader på dem og/eller dræber dem;

6. påpeger, at EU's hunde- og kattebestand vurderes til at være på ca. 100 mio. dyr, og at der ikke eksisterer nogen EU-lovgivning om kæledyrs velfærd; opfordrer derfor i henhold til Rådets konklusioner fra 2010 om hundes og kattes velfærd Kommissionen til at fremme kæledyrs velfærd ved at sikre minimumsstandarder for behandlingen og beskyttelsen af disse og et obligatorisk registrerings- og mikrochipsystem;

7. understreger, at tvungen identifikation af selskabsdyr kun skaber sporbarhed sammenholdt med et effektivt og pålideligt registreringssystem, og at en sådan er afgørende for en vellykket styring af dyresundhed og dyrevelfærd, hvilket bidrager til at fremme ansvarligt ejerskab og bevare folkesundheden;

8. mener, at den lovgivningsmæssige EU-ramme for dyrevelfærd bør omfatte foranstaltninger med henblik på at løse problemet med omstrejfende dyr, som især er stort i EU's medlemsstater i syd og øst, og opfordrer indtrængende til, at der stilles EU-midler til rådighed til gennemførelse af effektive steriliserings- og kastreringsforanstaltninger; anmoder EU og medlemsstaterne om at ratificere den europæiske konvention om beskyttelse af kæledyr og at gennemføre bestemmelserne heri i national lovgivning;

9. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage omfattende strategier til styring af hundebestanden, der omfatter foranstaltninger som f.eks. kontrol med hunde og lovgivning til bekæmpelse af grusomhed mod dyr, støtte til de veterinære foranstaltninger, herunder rabiesvaccination og sterilisation, der er nødvendige for at kontrollere antallet af uønskede hunde, og fremme af ansvarligt ejerskab af selskabsdyr, som der anmodes om i skriftlig erklæring 0026/2011, som Europa-Parlamentet har vedtaget;

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 1999/22/EF om hold af vilde dyr i zoologiske haver;

11. understreger behovet for at etablere mere effektive beskyttelsesforanstaltninger for dyr, der eksporteres fra EU til tredjelande med henblik på slagtning;

12. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en mere effektiv gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter;

13. henleder opmærksomheden på den bekymring blandt de europæiske borgere, som er kommet til udtryk i deres andragender til Parlamentet, om misbruget af dispensationer fra slagtning uden bedøvelse i EU; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en mere effektiv håndhævelse af lovgivningen, hvormed slagtning uden bedøvelse kun tillades af påviseligt religiøse årsager og i overensstemmelse med strenge undtagelsesbestemmelser;

14. opfordrer til bedre information af forbrugerne om metoderne til produktion af animalske produkter eller animalske biprodukter og deres indvirkning på dyrevelfærden i form af en gennemsigtig og passende mærkning og indlægssedler samt obligatorisk angivelse af oplysninger om dyrenes oprindelsesland og identifikation af produkter;

15. understreger, at europæiske borgere regelmæssigt indgiver andragender til Parlamentet om medlemsstaternes manglende håndhævelse af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af,

at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes; opfordrer derfor Kommissionen til at gribe effektivt ind, hvis det konstateres, at bestemmelserne ikke overholdes;

16. bifalder Kommissionens hensigt om at inkludere dyrevelfærd i sine bilaterale handelsaftaler og samarbejdsfora og opfordrer til, at sådanne bestemmelser gøres bindende i henhold til tvistbilæggelsesmekanismerne i frihandelsaftalerne; bifalder også Kommissionens hensigt om at undersøge, hvordan dyrevelfærd kan integreres bedre inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik;

17. opfordrer til, at der indføres en forpligtelse til at bruge ikkeanimalske alternative metoder så vidt muligt, og hvor det er videnskabeligt tilgængeligt, med henblik på at reducere antallet af eksperimenter, der involverer alvorlige og langvarige lidelser for dyr, til et minimum, som fastsat i direktivet om dyreforsøg (2010/63/EU);

18. opfordrer Kommissionen til at forøge forpligtelserne vedrørende koordinering og fremme af udvikling og brug af alternativer til dyreforsøg inden for grundforskning og anvendt forskning samt lovmæssige forsøg, som beskrevet i bilag VII til direktiv 2010/63/EU, ved aktivt at støtte relevante strategier og forskningsfunktioner i EU's referencelaboratorium (Det Fælles Forskningscenter) med henblik på at identificere prioriterede områder for udskiftning af dyreforsøgsteknikker.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	8.5.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 17 –: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Elena Băsescu, Heinz K. Becker, Victor Boştinaru, Simon Busuttil, Ágnes Hankiss, Iliana Malinova Iotova, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Ana Miranda, Nikolaos Salavrakos
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Daniel Caspary, Kinga Göncz, Cristian Dan Preda, Keith Taylor
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Krzysztof Lisek

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	19.6.2012
Resultat af den endelige afstemning	+: 34 –: 3 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Mariya Nedelcheva, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Janusz Wojciechowski
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Luís Paulo Alves, Salvatore Caronna, María Auxiliadora Correa Zamora, Spyros Danellis, Jill Evans, Sylvie Goulard, Christa Klaß, Giovanni La Via, Anthea McIntyre, Petri Sarvamaa, Milan Zver